

דברי תורה לפרשת נשוא

מצאנו כי פרשת נשוא היא הפרשה הארוכה ביותר בתורה בה יש 176 פסוקים, כמו הפרק הארוך ביותר בתנ"ך, פרק קי"ט בתהילים בו 176 פסוקים (22 X 8) וגם המסכת הגדולה ביותר מסכת בבא בתרא 176 עמודים. (וגם יש משפחה חשובה גרה ב 176...)
מענין שפרשה זו נקראת תמיד לאחר חג השבועות.

כאשר בחג שבועות הבענו את האידיאל והרעיון הנשגב של "קודשא בריך הוא ישראל ואורייתא חד הוא" כך יש לראות את השלמות בחלקים שנזכרו: פרק קי"ט בתהילים כולו מדבר על התורה מסכת בבא בתרא מדברת על מצוות שבין אדם לחבירו והפרשה שלנו רומזת לרעיון של קודשא בריך הוא השוכן בתוך עם ישראל "ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם".

כיצד אנו מגיעים לזכות של ברכת כוהנים? חלק הפרשה הכתוב לאחר ברכת כוהנים רומז לנו הרבה מאוד כיצד משיגים את הברכות? לאחר
לאחר ברכת כוהנים התורה מספרת וחוזרת 12 פעמים על דבר שהיתה יכולה לקצר בו. התורה, דרכה לקצר ולא להאריך, מצוות רבות כתובות רק ברמז בפסוק קצר, כגון תפילין, שמירת שבת- מספר פסוקים ולא יותר, ועוד מצוות רבות, נאמרות בקיצור רב, מדוע כאן התורה האריכה יתר על המידה וחזרה ושוב חזרה על קרבנות הנשיאים. ולא עוד אלא אין חידוש בין נשיא לנשיא. ממש פלא הדבר!!!
אלא יש ללמוד מכאן דבר גדול!

הנשיאים הקריבו את קרבנם, בצורה המבטאת אחדות שלמות, ללא תחרות וללא קנאה. כל נשיא יכל להתחרות עם חברו, להוסיף עוד משהו משלו, אולי היה יכול להכפיל את הקרבנות אולי היה יכול להוסיף דברים אחרים, כדי לבטא את הייחודיות שבו. הנה ראינו את השלום ששרר בין כולם,, הבינו שהם מקריבים לפני ה' הם שווים כולם. אין קנאה ואין התחרות!

לכן עם תחילת קרבנות הנשיאים נכתבה ברכת כוהנים. במקום שיש שלום ויש אחדות שם תחול הברכה.

ברכת כוהנים. במקום שיש אהבה-שם תהיה ברכה. במקום שיש שלום שם תהיה ברכה והצלחה. אכן נאמר בברכת כוהנים "לברך את עמו ישראל באהבה" וגם "...וישם לך שלום" הסיום הוא העיקר המילה "שלום" היא הכלי המחזיק את כל הברכות שממילא יורדות מלמעלה. (זהו ה"מזל" שבני אדם מדברים עליו וגם הזוהר הקדוש מסביר את המילה "מזל" מלשון נוזל מלמעלה בקביעות, ורק בני אדם גורמים ליצור מחסומים ומעכבים את השפע להגיע אליהם..)

כי הקב"ה תמיד משפיע שפע טוב ורק יש צורך להכין כלי נאות המחזיק את הברכות, וזה הוא השלום שנאמר "אין כלי מחזיק ברכה לישראל כמו השלום" שנאמר "ה' עוז לעמו יתן, ה' יברך את עמו בשלום" (זה גם הקטע האחרון של הש"ס)